

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

61480

Patent dodatkowy
do patentu _____

Kl. 86 d, 10/05

Zgłoszono: 10.III.1966 (P 113 434)

Pierwszeństwo: _____

MKP D 03 d 27/00 *146/*

Opublikowano: 31.X.1970

UKD

Współtwórcy wynalazku: Ireneusz Karkulowski, Wojciech Ulatowski,
Edmund Pilat, Jan Piróg, Jerzy Nikolajew
Właściciel patentu: Białostocka Fabryka Pluszu im. F. Kona,
Białystok (Polska)

Sposób wytwarzania tkaniny futerkowej

1 Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania tkaniny futerkowej imitującej błamy z niektórych małych zwierząt futerkowych.

Znane są sposoby wytwarzania tkanin futerkowych o runie dwupoziomowym imitującym błamy zwierząt futerkowych polegające na tym, że runo tkaniny futerkowej wytwarzane jest z dwóch przędz: jedna wykonana jest z włókien wykurczających się, a obok niej nieskręcona z nią jest druga przędza z włókien niewykurczających się. Tak wytworzoną tkaninę przesuwają lewą stroną nad źródłem ciepła o temperaturze 199°C, w celu wykurczenia części włókien zawartych w runie tkaniny i uzyskania efektu dwupoziomowości.

Dla uzyskania różnych deseni na runie tkaniny futerkowej stosuje się w procesie tkania urządzenia typu Żakard, lub w procesie wykończenia wytłaczania wzorów za pomocą ogrzewanych i odpowiednio rytowanych wałów.

Wymienione sposoby posiadają szereg niedogodności polegających między innymi na tym, że konieczne jest snucie osnów runowych z dwóch różnych przędz oraz stosowanie na krosnach urządzeń typu Żakard, co zmusza do wytwarzania długich serii tkanin o jednakowym wzorze. Ogrzewanie lewej strony tkaniny nie zawsze daje właściwy efekt wykurczenia i rozpulchniania runa tkaniny futerkowej, szczególnie przy występujących nierównomiernościach przędzy runowej. Wytwarzanie wzorów na runie tkaniny futerkowej

2 za pomocą ogrzewanych i rytowanych wałów, może być powodem deformacji runa tkaniny, zwłaszcza jeżeli wykonane jest ono z włókien syntetycznych.

5 Celem wynalazku jest wyeliminowanie powyższych niedogodności oraz wytworzenie tkaniny futerkowej o runie dwu lub wielopoziomowym imitującym błamy z futerek niektórych małych zwierząt futerkowych. Sposób według wynalazku polega na zastosowaniu na runo tkaniny futerkowej przędz skręconych składających się z mieszanki włókien chemicznych ciętych, wykurczających się i chemicznych włókien ciętych lub naturalnych włókien białkowych niewykurczających się, względnie przędz skręconych wykonanych z chemicznych włókien ciętych wykurczających się i chemicznych włókien ciągłych niewykurczających się.

10 Natomiast na osnowę zasadniczą i wątek w tkaninie stosuje się przędze pojedyncze lub skręcane wykonane z włókien roślinnych lub chemicznych niewykurczających się. Tak zestawione rodzaje przędz przerabia się na krośnie na tkaninę runową. Surową tkaninę poddaje się mechanicznemu spulchnieniu i rozdzieleniu włókien oraz strzyżeniu. Następnie tkaninę poddaje się działaniu podwyższonej temperatury od 80—180°C, w środowisku pary wodnej, wody lub powietrza, w zależności od rodzaju użytych włókien, w celu

wytworzenia z włókien wykurczających się pod-
szycia puchowego w runie.

Celem nadania tkaninie futerkowej specyficznego ułożenia runa tworzącego charakterystyczny deseń występujący np. przy zszywaniu błamów futerek krecich i innych małych zwierząt futerkowych, tkaninę fałduje się przy pomocy mocnych nici, które przeciąga się wzdłuż wątku w określonych odstępach i określonych odległościach w kierunku osnowy. Tak sfałdowaną tkaninę futerkową owija się płótnem i w pewnych określonych odstępach przewiązuje zrolowaną sztukę tkaniny po czym poddaje się ją działaniu podwyższonej temperatury od 80—180°C w ciągu 10—60 minut.

Po ochłodzeniu zrolowanej tkaniny futerkowej i jej rozwinięciu otrzymuje się na runie specyficzny deseń zależny od wielkości odstępów przeciągania nici w kierunku wątku i osnowy oraz od odstępów przewiązywania zrolowanej tkaniny. Uzyskuje się w ten sposób na tkaninach futerkowych efekt deseniowy trwały w warunkach normalnego użytkowania uszytych z nich okryć.

Zaletą wynalazku jest możliwość wytwarzania krótkich serii tkanin futerkowych o runie dwu lub wielopoziomowym oraz wzorach imitujących zszywane błamy skór małych zwierząt futerkowych np. kretów, nutrii, wyder, oposów, łapki karakulów itp.

Stosując na przędzę runową określoną mieszalinę włókien chemicznych ciętych o różnym stopniu wykurczania się, można uzyskać wielopoziomowe efekty na runie tkaniny futerkowej.

Używając w przędzy runowej odpowiednio zróżnicowanych kolorystycznie włókien wykurczających się i niewykurczających się, uzyskuje się korzystny efekt dodatkowo upodabniający tkaninę do błamów z futer naturalnych.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania tkaniny futerkowej, imitującej błamy ze zwierząt futerkowych, o runie dwu lub wielopoziomowym, **znamienny tym**, że przędzę runową wykonuje się z mieszaniny włókien chemicznych ciętych wykurczających się i niewykurczających się włókien chemicznych lub włókien naturalnych białkowych, zaś wytworzoną tkaninę poddaje się procesowi wykurczania w środowisku pary wodnej, wody lub powietrza o temperaturze od 80 do 180°C, po czym fałduje się tkaninę przy pomocy nici, które przeciąga się wzdłuż wątku, a następnie tkaninę roluje się, przewiązuje i poddaje działaniu pary wodnej, wody lub powietrza o temperaturze od 80—180°C w ciągu od 10—60 minut, poczym ochładza się tkaninę w temperaturze otoczenia.